

συνεπεία συμβάσεως δικαιώματα προτιμήσεως και μετά τὸν συναγωνισμόν και οἷτινες δύνανται δικαστικῶς νὰ ἐγείρωσι δικαιώματα ἀποζημιώσεως· και ἵνα μὴ παρεξηγηθῆ ἡ γνώμη του, δηλοῖ ὅτι παντὸς ἄλλου μέτρου προτιμᾷ τὸ μονοπώλιον τῆς κυβερνήσεως, ὡς προφυλάττον τὸ δημόσιον ἀπὸ τῶν κερδοσκοπῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκρίσεως. Συμφωνεῖ και οὗτος εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνοικιάσεως. Ὡς πρὸς τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως δικαιώματα τῶν τραπεζιτῶν, οὗτοι, κατὰ νεωτέρας ἀποφάσεις, δὲν δικαιούνται νὰ προβάλωσιν ἀπαιτήσεις μετὰ τὸν συναγωνισμόν, ἀλλὰ μόνον διαρκούντος αὐτοῦ.

Ὁ κ. Δημητρακάκης ὁμιλεῖ μὲ τὸν συνῆθη αὐτῶν τρόπον τῆς ὀριμύτητος και τῶν παικίλων ἀναδρομῶν εἰς τὸ παρελθόν, διεγείρων διαδοχικῶς τὴν ἰλαρότητα και τὴν ἀκράτητον ὀργὴν και ὠρυγὴν τοῦ Μοντεσάντου, και μετὰ κόπου ὁ κ. Λομβάρδος διὰ μυρίων θωπευμάτων συγκρατεῖ τὸν μολοσσόν του.

*

Ψηφισθέντος τοῦ συνόλου, ἐπέρχεται ἡ κατ' ἄρθρον ἐπιψήφισις, καθ' ἣν πολλαὶ προβάλλονται παρατηρήσεις και τροπολογίαι· μερικοὶ τῶν κυρίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῆς Δεληγιανικῆς μάλιστα μερίδος, ἀπέλπιδες πλέον ἐκδικούνται, ὑποβάλλοντες ἀντὶ τροπολογιῶν εὐφυσιολογίας.

Και ἡ κυβερνήσις κερδίζει τὸ νομοσχεδίον τῆς διὰ πλειοψηφίας 41 ψήφων· πάλιν οἱ 106! αἱ ψῆφοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦσαν 65. Ὁ κ. Δουζίνας, ἀλλὰ και ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἀρνοῦνται ψῆφον. Λεῖπουν και συμπολιτευόμενοι, καταπνίγοντες ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τὴν ἐξεγερθεῖσαν συνείδησιν— τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἱ ἑκατονέξῃ μας μένουσι ἀλοιωτοὶ, ὡς σῶμα ἀμαρτωλοῦ τυμπανιαῖον ὑπὸ τὸν τάφον. Θὰ μείνουσι ἠνωμένοι ἕως ὅτου νὰ δύναται νὰ λεχθῆ μίαν ἡμέραν παρ' αὐτῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει κακούργημα, ὅπερ δὲν διέπραξαν, και τότε θὰ χωρισθοῦν ἀπερχόμενοι εἰς τὸν Ἄθωνα, ὅπου θὰ καλογερέψουν, προχειρίζοντες ἠγούμενον τὸν κ. Τρικούπην. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πρωτοφανές. Εἰς τὰ μοναστήρια τῆς Στερεᾶς και τῆς Πελοποννήσου ἔχομεν πολλαὶ παραδείγματα μοναχῶν οἷτινες ἐγιναν ἀναχωρηταὶ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐτελειώσαν τὸ ληστρικόν των στάδιον!

Τί κρυφοφιλήματα και τί χροσφιζήματα θὰ ἐγιναν προχθὲς τὴν νύκτα μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. Σκουλούδη, τοῦ κ. Συγγροῦ, τοῦ κ. Ἀθηνογένῃ! Ὁθὰ τοὺς δώσῃ πάλι νὰ φᾶνε! Εἶναι οἱ κύριοι μὲ τὸ Δάνειον τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνουσι ὅλα τὰ κακὰ τῆς Ἑλλάδος. Νομίζετε ὅτι θὰ ἐπέμεινεν τόσον πολὺ εἰς τὸ περὶ καπνοῦ νομοσχεδίον ὁ κ. πρωθυπουργός, μὲ κίνδυνον νὰ ρεζιλευθῆ τὸν ἑαυτὸν του, ὡς και ἐρεζιλευθῆ,

ἀφοῦ ὡς ἀληθῆς κατάρατος Ραμπαγᾶς πρὸ διετίας ἐκήρυτε καταστρεπτικόν διὰ τὴν Ἑλλάδα και τὸ τρίτον τοῦ φόρου τὸν ὅποιον τώρα ἐπέβαλεν, ἀν δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραχωρήσῃ τὸ μονοπώλιον εἰς τὸν Τσιγγῶν και τὸν Ἀθηνογένῃ; Ἐδῶ εἶσθε, κ' ἐδῶ εἴμαστε!

Και ὁ μόνος δημοκρατικὸς εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιπρόσωπος, ὁ νεαρὸς Φιλάρετος, ὑπερεψήφισε και αὐτὸς φόρου, τὸν ὅποιον πᾶς ἀληθῆς δημοκρατικὸς ὀφείλει νὰ καταψηφίσῃ, ὡς και πάντας τοὺς ἐμμέτους φόρους τοὺς καταδυναστεύοντας κυρίως τὰς κατωτέρας τάξεις. Ὡστε, φίλε κύριε Φιλάρετε, φέρετε προσωπεῖον και σεῖς; Μᾶς κοροϊδεύεις, βρέ ἀδελφέ;

Περὶ τοῦ ἄλλοπροσάλλου Μουτσοπούλου, ὅστις ἀπὸ τοῦδε θὰ ὀνομάζῃται Ζέγγελος ὁ Β', δὲν ἐννοοῦμεν παρὰ μόνον νὰ γελάσωμεν. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο μοῦτρα· τὸ ἓνα τῷχει διὰ τοὺς καπνοπώλας τοῦ Πειραιῶς, τοὺς διατιθέντας ψήφους· φίλοι μου, θὰ τοὺς πῆ, ὅτι μπόρεσα τόκαμα. Ὡμίλησα ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου· τοῦτο σᾶς ἀρκεῖ· τὸ ἄλλο τῷχει διὰ τοῦ λόγου του· ἀν γίνῃ μονοπώλιον, θὰ βάλω κ' ἐγὼ τὴν οὐρά μου· πρέπει λοιπὸν νὰ δώσω τὴν ψήφον μου ὑπὲρ ἢ νὰ τὴν ἀρνηθῶ. Εὔγε! ἄνθρωπε μὲ τὰ δύο μοῦτρα. Σοὶ εὐχόμεθα νὰ τὰ κάμῃς και τρία.

Και τώρα ὅπου ἐψηφίσθη τὸ περὶ καπνοῦ νομοσχεδίον, ὅπου ἀκούεται ἡ φωνὴ μας, συμβουλευόμενοι τοὺς ἐφευρετικὸς συμπολίτας μας νὰ καταδολεψθῶσιν ὅσον δύνανται και ὅπου δύνανται τὸν νόμον. Ἄς προμηθευθῆ ἕκαστος τὰ φύλλα καπνοῦ και ἄς τὰ κόβῃ ἥσυχα ἥσυχα στὸ δζάκι του.

Ἦδη καθ' ἃ ἐπληροφρήθημεν και πρὶν ἢ συμβουλευώμεν ἡμεῖς, οἱ συμπολίται μας ἤρχισαν τὴν δουλίτσα των.

Εἰς ἐφέτης—οὐ δὲν λέγομεν τὸ ὄνομα—πρὸ δύο ἡμερῶν παρήγγειλεν εἰς τὸν καπνοπώλην του ἄμα ἰδῆ και ψηφισθῆ τὸ νομοσχεδίον νὰ τοῦ πηγαίνῃ φύλλα καπνοῦ στὸ σπῆτι.

—Και δουλειὰ πολλὴ δὲν ἔχω· θὰ ἀθουμαὶ νὰ τὸν κόβω μοναχός μου.

Δὲν σᾶς ἐλέγομεν τὰς περὶ κομμάτων ἰδέας μας; Ὁλίγοι κουμουνδουρικοὶ θέλουσι ἀρχηγόν τὸν κ. Σωτηρόπουλον· ἀλλὰ τὸν θέλουσι ὅλοι; Ὁχι βέβαια· ἀφοῦ και ὁ ἴδιος πολλὰκις εἶπεν ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε εἰδικαὶ του μελέται δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ γίνῃ εὐρύτερος, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἀρχηγόν. Ὑπάρχει και ἄλλη ἰδέα· νὰ χρησιμεύσῃ εἰς συνασπισμόν πολλῶν ὑπεροχῶν ὁ Μεσσηνέζης, ὡς ἐχρησιμεύσαν ἄλλοτε ὁ Κανάρης· και νὰ σχηματισθῇ ὑπ' αὐτόν, ἐπίτιμον τρόπον τινα ἀρχηγόν, κόμμα ὅπερ νὰ ἐπιβληθῆ. Και αὐτὴ ἡ ἰδέα δὲν εἶνε κακὴ. Ἐν γένει ἡ ἀντιπολιτευσίς, ἐνόσω ὁ Τρικούπης ἔχει πλειοψηφίαν, ἔσται ἀντιπολιτευσίς ὁμοσπονδιακή.

Ἡ 18 Μαρτίου, ἡ ἐπέτειος τῆς Κοινότητος, ἦν ἐφοβεῖτο ἡ γαλλικὴ Κυβερνήσις, παρῆλθεν ἀκίνδυνος και ἀνωδυνατώτης, καθ' ἃ εἰς τὰς σημερινὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας βλέ-

πομεν. Διαδηλώσεις μεγάλαι δὲν ἐγένοντο, οὔτε συναθροίσεις υπερβολικαί. Συμπόσια μόνον, προπόσεις, π ο υ ν τ ς, καὶ λόγοι ἐξεφωνήθησαν. Ἡ Λουίζα Μισέλ ἄφαντος. Ἡ κυβερνήσις εἶχε λάβει τὰ μέτρα τῆς 25,000 στρατοῦ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ καταστείλωσι πᾶν ἀναρχικὸν νίνημα. 4 συλλήψεις μόνον ἐγένοντο διὰ λόγους πολιτικούς· καὶ 20 διὰ λόγους μέθης. Ἄν ἀντὶ τοῦ Καμεσκὰς ἡστυνόμειεν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κοσσονάκος, θὰ ἐζήτηι νὰ συλλάβῃ ὅλους τοὺς Παρισίους.

Οἱ ἔντιμοι χαρτοπαίχται τώρα μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου θὰ εὑρουν ἀπείρους συντρόφους καὶ συναδέλφους εἰς τοὺς κατ' οἶκον καπνοκόπτας.

Ἡ φράσις :
— **Τὰ κόβει !**

Θὰ λέγηται καὶ διὰ τοὺς μὲν καὶ διὰ τοὺς δέ.

Ἡ Αἰὼν εἶναι στὰ γερά ἀντιπολιτευόμενος. Τῷ συγχαίρομεν.

Εἰς τὸν γενναῖον δούκα τῆς Σάρτρης ἀπερχόμενον τῶν Ἀθηνῶν εὐχόμεθα καλὸν κατευόδιον !

ΑΡΧΗΓΟΙ

Τοῦ Διογένη πιάσετε ἀμέσως τὸ φανάρι, κί' ἐλάτε νὰ γυρέψουμε κανέναν ἀρχηγό· ἀλλὰ καθένας μας, θαρρῶ, εἶ' ἀξίος νὰ πάρῃ τὴν ἀρχηγίαν κόμματος, ἀκόμη δὲ κί' ἐγώ. Γιὰ τὰ πρωτεῖα ξεψυχᾶ κάθε Ρωμηὸς λεβέντης, μόνον αὐτὸς πρωθυπουργός, μόνον αὐτὸς ἀφέντης.

Τί ἀρχηγῶν κατακλυσμός ! . . . κί' οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι, ποῦ τὸν καφφέ των βερεσέ εἰς τὰ Χαυτεῖα πίνουν, ἀν ἀρχηγίαν ἐξαφνα κανέναν τοὺς προτείνῃ, δὲν θὰ διστάσουν βέβαια καὶ Ἀρχηγοὶ νὰ γίνουν. Κί' αὐτὸς ὁ ἔσχατος Ρωμηὸς γιὰ ὅλα κάτι ξέρει, Ἕλληνος τράχηλος ποτὲ ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

Ἰδοὺ νταῆς φουστανελλᾶς μὲ φέσι καὶ σελάχι ! ποῖός ξέρει ἀν Πρωθυπουργός δὲν γίνῃ καμμιά ἡμέρα ; ποῖός ξέρει πόσα σχέδια καὶ ἀπαιτήσεις θάχῃ, καὶ ἀν τὴν διπλωματικὴν δὲν συνταράξῃ σφαῖρα ; Ὡ ! ναί ! ποτὲ τὸν Ἕλληνα μὴ θεωρῆτε πτώμα. . . ἔς ὅλους θὰ ἔλθῃ ἢ σειρὰ νὰ κυβερνήσουν κόμμα.

Μᾶς λείπει ἓνας ἀρχηγός ; . . . πενήντα ξεφυτρόνουν, τὸ ἓνα κόμμα χάνεται ; . . . θὰ ἐβγουν ἄλλα δέκα· ὅλοι γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ μαλλόνουν, κί' ἴσως ἀργότερα μᾶς βγῆ ἔς τὴ μέση καὶ γυναῖκα. Ἀλλὰ κί' ἐγώ ὁ ἀφανής τῶν Ἀθηνῶν πολίτης ἐλπίζω πῶς καμμιά φορὰ θὰ γίνω Κυβερνήτης.

Ἐμπρός ! μὲ πόζα ἀρχηγοῦ καθένας ἄς προβάλλῃ, ἀπ' ὅλους ἄς κυβερνηθῇ ἢ προσφιλῆς Ἑλλάς· ἄς γίνῃ ὁ **Ἡμέτερος**, ἄς γίνουν ὅμως κί' ἄλλοι, ἄς γίνῃ κί' ὁ Κατσιακαπῆς κί' αὐτὸς ὁ Μπουλεᾶς. Ἄς πλημμυρίσῃ μ' ἀρχηγούς τὸ ἔθνος πέρα πέρα, ἄς μᾶς σηκώσῃ ἐξαφνα καὶ ἡ Ροζοῦ παντζέρα.

Μονάχα ἓνας βασιλεὺς μὴ μένη ἔς τὸ Παλάτι, πενήντα δυὸ τοῦλάχιστον ἄς ἦνε βασιλεῖς, ὅλοι ἄς ἐβγουν κύριοι ἔς τῶν ἄλλων τὸ γεινάτι, κί' ὀγδόντα πέντε Πρόεδροι ἄς γίνουν τῆς Βουλῆς. Ὅλοι τρανοὶ πολιτικοί, κανέναν ἰδιώτης, ὅλοι ποζάτοι στρατηγοί, κανέναν στρατιώτης.

Σουρῆς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Προχθὲς ἔκαμε παῦσιν τῶν πληρωμῶν του, ἐν τῶν σπουδαιότερων ἐνταῦθα βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ὁ ἀτμόμυλος τῶν κκ. Α. Νικολιά καὶ Α. Μαξίνου, μὲ παθητικὸν περιπίπου τῶν 600,000 φράγκων.

Εἶναι σπουδαῖον τραῦμα τοῦτο διὰ τὴν ὀσημέραι φθίνουσαν ἀγορὰν τῆς Σύρου, τὰς ἀλγηδόνας τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἡσθάνθησαν.

Πλὴν ἐφ' ὅσον διέπει τὰς ἑλλην. ἀγορὰς τὸ σύστημα τῆς διὰ ξένων κεφαλαίων κινήσεως τῆς βιομηχανίας, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ κέρδη εἰσὶ δυσανάλογα πρὸς τοὺς τόκους, τὰ δὲ ἡμερομίσθια δυσανάλογα πρὸς τὰ κέρδη, καὶ ἡ κατανάλωσις δυσανάλογος πρὸς τὰ ἡμερομίσθια· ἐφ' ὅσον δηλονότι ὁ ἐργοστασιάρχης πολεμεῖται καὶ πιέζεται, οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ τῶν ἀπεργιῶν φόβου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κεφαλαίων ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τοκογλύφων, οἵτινες δικαίως πάνυ καθίστανται αἰσχροκερδεῖς καὶ ἀπαιτητικοί, ἀφ' οὗ ἡ μὲν κτῆσις παρὰ τοῦ ἐργοστασιάρχου οὐδὲ τοῦ ἐνὸς τετάρτου ὡς ἐνεργητικοῦ ἰδίου, ἀπέναντι τοῦ παθητικοῦ του, φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας τοῦ ὅλου, ἐφ' ὅσον λέγω ταῦτα συμβαίνουσι, ἢ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανία θέλει παθαίνεται καὶ φθιδιᾶ, τὰ δὲ κέρδη ἔσονται δι' ὀλίγους μόνον.

Πολλοὶ εἰσὶν αἱ ἀφετηρίαι τῆς ἐν σμικρῷ καταπτώσεως τῆς ἐμπορικῆς μας νήσου. Δὲν θέλω δὲ λείψει προσεχῶς τοῦ νὰ ποιήσωμαι περὶ αὐτῶν λόγον, καυτηριάζων αὐτὰς μερικῶς, πρὸς σωτηρίαν τοῦ ὅλου.

Οὐδέποτε πλὴν ἡ ἀφορμὴ ὑπῆρξεν ἢ μετάθεσις τοῦ ἐμπορίου τῆς Σύρου εἰς ἄλλας πόλεις.

Ἡ τῆς Σύρου καταστροφὴ δὲν ἐπέρχεται μόνη, τὴν ἐπιφέρομεν ἡμεῖς αὐτοί. Ἡ δὲ ἐλπίς καὶ παρηγορία, δι' ἧς τρεφόμεθα, τῆς ἐκ τῆς τέφρας τοῦ ἐνὸς τόπου ἀναβλαστῆσεως ἑτέρου, δίκην φοίνικος, εἶναι ματαία. Ναί ! Εἶναι χίμαιρα τὸ νὰ πιστεύωμαι ὅτι τοῦ ἐνὸς τόπου ἐμπορικῶς θνήσκοντος, ἀναβιοῖ ὁ ἕτερός, καὶ ὅτι πίπτουσης τῆς Σύρου, θ' ἀνα-